

[Johannes Jensen.]

være sognerådenes pligt, men jeg forstår så udmærket, at man ikke kan få det indført i loven. Jeg henstiller, at man i udvalget, hvor man nu skal drøfte sagen nøjere, tænker over dette forhold, navnlig med henblik på sognekommunernes syn på spørgsmålet.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale sagen til udvalgsbehandling og til fremme i det høje ting.

Malchau: Det foreliggende lovforslag er jo, som vi allerede har hørt af de tidligere ærede ordførere, af en sådan art, at der kan siges både for og imod. Jeg vil da gerne med det samme på mit partis vegne sige, at vi ikke er særlig begejstrede for dette lovforslag, og jeg kan også tilføje, at vor begejstring efter at have hørt det ærede medlem hr. Alfred Kristensen er blevet endnu mindre. Det har altid været sådan, at det at være sognerådsformand betragtedes som et tillidshverv. Det burde ikke være nogen livsstilling, men jeg indrømmer, at forholdene har medført, at der stilles større og større krav til en sognerådsformand, og den store forøgelse af sognekommunernes administration har gjort, at det bliver vanskeligere og vanskeligere for en sognerådsformand at passe sit private erhverv, enten det nu er af den ene eller den anden slags.

Grunden til, at jeg før sagde, at mit parti var blevet mindre begejstret for dette lovforslag, var, at det ærede medlem hr. Alfred Kristensen var inde på, om ikke det som følge af dette lovforslags fremsættelse ville være hensigtsmæssigt i hvert fald at overveje, om ikke også andre medlemmer af sognerådet end sognerådsformanden skulle have en ordning som den, der her er foreslået for sognerådsformandens vedkommende, og endvidere spurgte det ærede medlem, om ikke tiden var inde til at tage spørgsmålet om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste for sognerådsmedlemmerne op til drøftelse. Hvis dette skulle blive følgen af dette lovforslags vedtagelse, kan lovforslaget, må jeg sige, få vidtrækkende konsekvenser. Men jeg vil dog gerne spørge den højtærede indenrigsminister, hvorledes han stiller sig til den tanke, som blev fremsat af det ærede medlem hr. Alfred Kristensen, at give adgang til at yde godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste til sognerådsmedlemmer.

Jeg indrømmer, at som forholdene er, hvor der stilles stadig større krav til en sognerådsformand, kan det hverv at være

formand for et sogneråd ikke mere betragtes som nogen fritidsbeskæftigelse, og forholdet er jo også det, som også nævnt tidligere, at borgmestrene i byerne er pensionsberettigede; endvidere har vi jo for nogen tid siden vedtaget, at rigsdagsmedlemmer skal være pensionsberettigede. Derfor mener jeg ikke helt man kan afvise det krav, som er fremkommet fra De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark og Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse, og som altså regeringen har gjort til sit forslag.

Efter forslaget er betingelsen for at kunne få pension, at man har været sognerådsformand i 12 år efter det fyldte 40. år; pensionsudbetalingen skal først træde i kraft fra det fyldte 65. år, og der opnås først højeste pension efter 24 års funktion regnet fra det 40. år. Men der er også i udkastet til tillæg til vedtægt i § 2, stk. 6, givet en sognekommune adgang til at lade udbetaling af pension træde i kraft, før den pågældende er fyldt 65 år, hvis man kan blive enig derom og få amtsrådets godkendelse deraf.

Beslutningen om, hvorvidt man skal have en pensionsordning for sognerådsformanden, er det overladt til sognerådet selv at træffe med godkendelse af amtsrådet. Det står altså i sognerådets egen magt at foreslå en sådan pensionsordning indført.

Det forhold har allerede været nævnt, at sognerådsformanden ikke selv skal bidrage til sin pensionering; det samme gælder, såvidt jeg ved, for borgmestrene. Også vi fra konservativ side finder, at dette er en højst uheldig ordning. Vi så helst — og den samme opfattelse gav vi udtryk for forleden dag med hensyn til jurydemødrene, da vi behandlede et lovforslag om dem —, at sognerådsformændene, når de skal være pensionsberettigede, selv bidrager til pensioneringen gennem et bidrag af en eller anden størrelse, men jeg indrømmer, at det kan være noget vanskeligt at fastsætte det beløb, hvoraf en sognerådsformand skal svare pensionsbidrag, og hvis man har fået fastsat det beløb, hvoraf bidraget skal svares, og hvor stort bidraget skal være, kunne man jo endelig, hvis man ville, omgå dette ved at forhøje sognerådsformandens løn tilsvarende. Derfor er det måske det mest praktiske at lade være med at opkræve et sådant bidrag.

Det ærede medlem hr. Alfred Kristensen mente, at ordlyden i § 2, stk. 2, i udkastet til tillæg til vedtægten var forkert, idet tallene 286 og 291 skulle være byttet om. Den samme ordlyd findes imidlertid i tje-